

„Hatvanéves koromig  
még tortát sem  
láttam”

**Bangó  
Margit**



„Az ölelé  
a legsze

Máig könny szökik a szemébe, ha meg- emlékeznek róla a szerettei. Noha a civil életben sosem vágyott felhajtásra, a 71. szü- letésnapját minden eddigénél jobban várta. Hogy miért? Mert ki- lenc év mosolyzünet után végre kibékült a lányával, Marikával.

SZÖVEG: KISGYÓRI KATA



Szűk családi körben búcsúztatta életének hetvenedik esztende- jét **Bangó Margit**, akit húga, vala- mint dédunokája, **Tina** és annak vőlegénye köszöntött a jeles na-

17 volt, amikor felfedezték egy tehetségkutató versenyen



Lány korában New Yorkba is eljutott



## Megint a lánya nélkül ünnepelt



Dédunokája, Tina személyesen  
köszöntötte fel az énekesnőt

# s számomra bb ajándék!"

pon. Bár ezúttal **Marika** is meghívást kapott a szűk körű partira, nem tudott ott lenni.

### „NINCS RENDBEN A LELKEM”

Április 4-e ma már piros betűs ünnepnek számít a Bangó családban, ilyenkor minden az arany-  
szívű dédnagymamáról szól.

Bár a Kossuth-díjas művésznő idei, hetvenegyedik születésnapja nem éppen a tervek szerint alakult. „A húgommal, a dédunokámmal és a vőlegényével, **Norbival** ünnepeltünk. Az én kis Tinám egy csodálatos szív alakú tortával lepett meg, amin egy kis üzenet díszelgett. Mondanom sem kell, nagyon meghatódtam, igaz, nem éppen így terveztem a születésnapot, hisz csupán a családom egy része tudott jelen lenni. Bár egészségügyileg nincs okom panaszra, a lelkem még

sincs rendben. Már a végét járák az idegeim a bezártságtól, hogy egész nap itthon vagyok, hiányoznak a szeretteim, a rájongóim, a próbák, a fellépések. Egyszóval az elmúlt ötvennégy évem, amit kemény munkával építettem fel.”

### HATVANÉVESEN ÜNNEPELTEM ELŐSZÖR”

Bangó Margit Vásárosnaményben szegény és népes családba született. Noha a jeles alkalmakról mindig megemlékeztek, az igazi ünneplésre hatvan évig várnia kellett. „Nem vagyok ünneplős típus, igazából sosem voltam az. Magánemberként nem érdekelt a születésnapom, már csak azért sem, mert a családomban ez sosem volt divat. Ponto-

sabban nem telt arra, hogy ünnepeljünk, hatvanéves koromig még tortát sem láttam, ajándékokról pedig álmodni sem mertem. Az ölelés volt a legtöbb, amit kaphattam, így hát most sem vágyom ennél többre, csupán szeretetre és egészségre – mondja az énekesnő. – Ötvenéves koromig nem igazán foglalkoztam az idő múlásával, utána azonban minden évben számot vetettem, és egyre inkább elmerengtem az élet értelmén. Bár hosszú évtizedeken keresztül nélkülöztem, mindennem megvolt, amire az ember lánya vágyhat. Most sem kívánok magamnak többet, csak azt, hogy Isten kegyelmével egészséges maradjak.”

### „MARIKA A HÁZ KÖZELÉBE SEM MER JÖNNI...”

Margitnak nem ez az egy szívfájdalma van. Leginkább az bántja, hogy lánya a békülést követően sem tudott ott lenni a születésnapjára. „Marika, valamint a két fiúunokám sajnos távol voltak, mert **Ricsike** koronavírusos lett. Szerencsére már nem olyan súlyos az állapota, a lányom mellett ugyanis nagyon jó kezekben van, de nem tagadom, nagyon

megijedtünk. Persze ilyenkor is mindenki értem aggódik. Marika még a ház közelébe sem mer jönni, nehogy elkapjam a fertőzést. Nagyon féltene, pedig már tavaly átestem a koronavíruson, nemrégiben pedig az első oltásomat is megkaptam. Mindenesetre igyekszem vigyázni magamra, vitaminokat szedek, és betartom az óvintézkedéseket, még ha egyre jobban nehezemre is esik. Noha számomra eddig is a család és az egészség volt a legfontosabb, az utóbbi időben még inkább felértékelődtek, és viszszaírom azokat a születésnapokat, amikor az ölelés volt a legnagyobb ajándék!”

### „Nem szeretném még egyszer elveszíteni!”

Margit és lánya alighogy kilenc év után kibékültek, az élet újfent elszakította őket. „A vírus miatt nem tudtam elmenni édesanyám születésnapjára, mert Ricsit ápoltam, de telefonon természetesen felköszöntöttem. Bár mindent megadtam volna azért, hogy magamhoz ölelhessem, az egészsége mindennél előrébb való. Nem szeretném még egyszer elveszíteni őt” – mondja Marika.



Marikával kilenc év  
után békültek ki